

FÜGGETLEN UJSÁG

POLITIKAI ÉS GAZDASÁGI KÉPES HETILAP A MAGYAR NÉP SZÁMÁRA.

Egészévre 2 frt.
Félévre 1 „
Három hóra 50 kr.

MEGJELEN MINDEN VASÁRNAP.

Felelős szerkesztő:
FÜLÖP SÁNDOR.

Egyes szám ára 6 krajczár.
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
BUDAPEST (Köztelek).

Éljen a király.

E hó 8-dikán zajlott le az a nagy ünnep, a melyen a magyar nemzet koronás királya előtt megjelent s az ezredév valamint a koronázás huszonkilencedik évfordulója alkalmából I. Ferencz József magyar király előtt bemutatta hódolatát. Ezen a napon nem volt magyar szív, a mely hangosabban ne dobogott volna királyáért, nem volt ajak, a mely azt ne kiáltotta volna, hogy éljen a király!

Huszonkilencz esztendeje uralkodik Magyarországon hű népe felett s ez alatt a nemzet kínos századaihoz mérten rövid idő alatt őszinte szeretetével be tudta hegeszteni a magyar nemzet szívében, szabadságán és életén ütött nagy sebek legnagyobb részét, eltudta simítani a nehéz hazafigondok mély barázdáit homlokunkról s megteremtette keblünkben a jövő iránt való bizodalmat, a boldogulás iránt való reményt. Szeretetével a virágzóvá tette virányainkat, jó szívével talpra

állította újra az igazságot s alkotmányos érzületével megmentette szabadságunkat. Lehet-e romantlan magyar szív, a mely erre azt ne kiáltaná, hogy éljen a király.

S a mi dicső királyunknak jólesik az a szeretet, a melylyel alattvalói viseltetnek iránta, hiszen ebből áll minden büszkesége, ez volt életének mindenkori célja, ez most, a mikor a sors csapásai egymásután látogatják meg házát, egyetlen vigasza, egyetlen öröme. Ha már minden egyebe a természet örök törvényeinek hatalma alatt áll, ha már más halandóhoz hasonlóan neki is meg kell válnia egymásután, azoktól, a kiket vérség köt szívéhez megnyugovást talál abban, a mi örök: népei s első sorban magyar nemzete hű szeretetében.

Jöjjön is el hozzánk mindig, vala

hányszor szívében a bu erőt akar venni, nálunk mindig őszinte hódolatot talál s mi mindig azal fogjuk fogadni, hogy éljen a király!

A magyar király.

Éljen a nemzet.

Feledhetlenek lesznek azok a szép szavak, a melyeket a király a lefolyt legnagyobb ünnep alkalmával, a melyről lapunk más helyén adunk bő tudósítást, a hódolatra elébe járult magyar nemzetnek mondott. Lángoló haza- és szabadság-szeretet, harci vitézség és a balsorsban szívós kitartás tették a király szavai szerint a magyar nemzetet nagygyá s képessé arra, hogy ezeréves történetet alkosson magának s másik ezeréves történetnek alapjait rakja le. S a király e nyilatkozata kimondhatlanul jól esett a nemzetnek, mert hiszen olyan régen nélkülözte már még a bátorító biztató szót is, hogy elismerésről még csak nem is álmadozott. S ime az ég meg hagyta érnünk azt a napot, a melyen egy bölcs és dicső király a saját meggyőződéséből atyai őszinteséggel öleli keblére hű magyar nemzetét s értésére adja, hogy nagyrebecsüli benne éppen azokat az erényeket, a melyek eddig az egész világnak szemet szurtak. De nemcsak megbecsüli, hanem a szívébe vési a nemzetnek, hogy legyen hű ezen ősi erényeihez, mert csak így küzdhet meg az idők viharával, csak így lehet boldog a magyar nemzet s vele együtt királya.

Tehát mégis csak felvirradt ránk az a nap, a melyen a legmagasabb helyről az a szózat hangzik felénk: magyar, szeresd hazádat, szeresd a szabadságot!

S miként hálálja meg a nemzet ezt a boldogító intést? Ugy, hogy mint eddig törhetlen hűséggel viseltette királya iránt, nem adta fel a szabadságért való lelkesedését s hazát életénél mindennél jobban szerette, ugy ezután is a haza, a király és a szabadság legyen legfőbb kincse, erre nyiljon ajka, mikor első érthető szavát gagyogva kiejti, ez legyen imája, mikor felnött, ezzel sóhajtsa ki lelkét, akár a csatatéren, akár béke időn, a mikor arczára hull a szemfödél. Mert csak így fog felvirulni a hon, csak így lesz boldog a király.

Éljen a nemzet, éljen a király! Amazt a király kívánta fenséges szavakkal kifejezve, emezt a nemzet zugta rá a szív mélyéből eredő érzellemmel. S a míg a nemzet és királya ilyen egyértelemben vannak, ilyen szeretetben egyesülnek, nincs az a hatalom, se külső, se más, a mely megingathatná jövőnket.

Véssük tehát szívünkbe kitörölhetlenül ama magasztos szavakat, a melyeket ezredéves létünk legnagyobb ünnepén mondott koronás királyunk, adjuk át utódainknak, hogy ezek a szavak szolgáljanak a legkésőbbi kornak is zsinórmértékül.

Akkor a nemzet élni fog!

Akkor királya boldog lesz!

MI HIR A POLITIKÁBAN?

Országgyűlés.

A képviselőház a héten folytatta a kuriai biráskodásról szóló törvényjavaslat részletes tárgyalását. Eddig még egyetlen pontnál sem fogadták el az ellenzék módosításait s így valószínű, hogy a javaslatot egészen ugy emelik törvényerőre, a mint azt a kormány megfogalmazta. Feltűnő, hogy a szavazásoknál a függetlenségi pártnak az a része, a mely Justh elnöklete alatt van, a kormánnyal tart.

A koronázás évfordulója alkalmából közéletünk tevékeny tagjai közül többen magas kitüntetésben részesültek. Ez alkalommal történt először, hogy olyanok is kaptak kitüntetést, a kik a mezőgazdaság terén szereztek nagyobb érdemeket. A midőn azonban ezt a tényét nagy örömmel irjuk fel, nem mulaszthatjuk el abbéli elkedvetlenedésünknek is kifejezést adni, hogy van a kitüntetések között több olyan is, a melyet a kormány tisztán kortes czélokból ajánlott a koronának. Sajnáljuk, hogy a hatalomhoz való ragaszkodás már erre a térre is átvitte a küzdelmet.

A magyar delegáció hadügyi albizottsága a héten tartotta ülését s csak ünnepi hangulatunknak köszönhető, hogy minden nagyobb küzdelem nélkül folyt le. A közös hadügyminiszter tételei ellen alig emeltek kifogást, hanem azért minden egyes pontnál történtek megjegyzések. Így szó van egy katonai iskola felállításáról Erdélyben, a melynél a delegáció több tagja fejezte ki nem tetszését az iránt, hogy abban az iskolában is német nyelven fog folyni a tanítás. A tisztek fizetésének emelése egyelőre még elmarad, de tervbe van véve.

A delegációkban a héten ismertette a közös külügyminiszter a külpolitikai helyzetet. Előadta, hogy viszonyunk az összes nagyhatalmakkal szívélyes, a hármasszövetség erősebben áll, mint valaha, sőt még Oroszországgal is bizalmasabb lábon kezdünk állni. Csak a Balkán-félsziget felett van boru s nem tudjuk, mikor fordul fel ott a rend fenekestül. Szerbiát meg is fenyegette Goluchowski külügyminiszter, hogy megvonjuk tőle jóakaratomkat, ha nem igyekszik viszonyait rendezni, Bulgáriának pedig azt a tanácsot adta, hogy óvja meg a függetlenségét mindenkivel szemben. Aggodalom keltő volt a beszédnek az a része, a melyben a külügyminiszter Törökországgal foglalkozott. Egyenesen

kimondta ugyanis, hogy ha a lázadások még megismétlődnek, Törökországot senki és semmi sem fogja többé megmenthetni. Akkor Európa feltétlenül elsőpri a török birodalmat. Így hát elég kilátásunk van a háborúra.

Bécsben az a nem mindennapi eset történt meg, hogy a kormány képviselője kénytelen volt egy ellenünk összehívott gyűlést feloszlatni. Az antiszemita ugyanis nagyszáju vezetőikkel elhatározták, hogy megharagusznak Magyarországra s összeszidják, hogy ezer esztendőig fenn tudott állani. E végből gyűlést hirdettek a Praterba, össze is jöttek s elkezdtek esepülni Magyarországot, hogy szinte a maguk haja szála is égnek állott tőle. De legvirtuskodóbban kop-tatta száját Lueger, Bécs első alpolgármestere, a ki csak úgy ontotta a tajtékzó dühöt fejlődésünkre. A kormánybiztos egy ideig csak hallgatta a piszkolódásokat s mikor azok szünni nem akartak, fel kelt és ezeket mondotta:

A birodalom legelső embere az ezredévet helyesli és az ezredéves kiállítást a legnagyobb dicsérettel halmozza el. Ilyen körülmények között nem tehetek egyebet, minthogy a gyűlést feloszlatom.

Volt erre zaj, zugolódás, vad üvöltés, de mind nem használt semmit: szét kellett oszlaniok. Kár ezekért az emberekért, eleinte azt hittük róluk, hogy nagyot fognak alkotni s most azt látjuk, hogy a bolondok házába valók.

Kréta szigetén a lázongás, daczára annak, hogy az idegen hadihajók Kanea kikötőjében horgonyoznak s a török kormány nagyobb csapatokat küldött a rend helyreállítására, még egyre tart. Majd az egyik, majd a másik helységről érkeznek hírek, a melyek mind gyujtogatásról és öldöklésről beszélnek. Hír szerint a török kormány most már el van határozva a fegyvert is használni s a lázongókat lövetni fogja, mert látja, hogy szép szerével nem fog velök boldogulni.

Afrikában az angolok, a kik a dervisekkel viselnek most háborút, a héten vívták első nagyobb csatájukat az olasz gyarmat szomszédságában. A dervisek elvesztették az ütközetet s nagy rendellen-ségben menekültek országuk belsejébe. Az angolok most már arra gondolnak, hogy nem állanak meg ott, a hol tervezték, hanem beljebb vonulnak a dervisek országába.

MI UJSÁG?

A király a lókiállításon. Jó királyunk egyetlen egy alkalmat se mulaszt el, hanem valahányszor csak Budapesten tartózkodik, mindig kilátogat a kiállításba s főleg a mezőgazdaság s az ezzel rokon gazdasági ágak iránt tanusít nagy érdeklődést. A héten a lókiállítást látogatta meg s különös figyelemmel nézte az aprófajta, de annál formásabb hegyi lovakat és öszvéreket. Nagy derűtség közt poroszkált el a király előtt két herezegovinai mokány ló, a hátán két herezegőcezel, a ki két piros esernyőt tartott kifeszítve nyeregében. A király maga is jóízűen nevetett a szokatlan lovasokon. Bosznia és Herezegovina után a népies tenyésztést és végre az összes katonai ménlovakat vezették el a király előtt, a kinek az egyes ménesparancsnokok harsány hangon, katonás tartásban jelentették az egyes lovak fajtáját és származását. A király azután közel két-órái tartózkodás után megelégedetten hagyta el a kiállítást.

Királyi kegyelem. A király az ezredév alkalmából 150 olyan rabnak kegyelmezett meg, a ki nagyobb-részt vétkes gondatlanságból, vagy nem egészen a maga hibájából került bajba.

A király kihült ebédje. A királynak tudvalevőleg azon a napon, a melyen az országos tornaünnepély lefolyt, Bécsbe kellett utaznia s ez okból az udvari ebéd idejét egy órával előbbre, délutáni öt órára tűzték ki. De elmúlt már hat óra is és a király még mindig késett. Az udvartartáshoz tartozók már aggódni kezdtek, a szakács kétségbeesetten nézte, mint pusztultak el művészetének remek alkotásai, midőn végre egy fél hét felé megérkezett a király s hadsegédével asztalhoz ült. Ebéd alatt szóba kerülvén ez a dolog, a király a következő szavakkal mondta el a késés okát: „A tornászok mutatványai oly gyönyörűek voltak, hogy egészen megfeledkeztem az ebédre s még órák hosszáig el tudtam volna nézni őket.“ Ennél nagyobb dicséret már nem érheti a mi derék tornászainkat.

Gróf Dessewffy Aurélt, az országos magyar gazdasági egyesület elnökét, ő felségének, a királynak kegye a millennium alkalmával a mezőgazdasági ügyek körül szerzett bokros érdemei jutalmául való-ságos belső titkos tanácsosi méltóságra emelte. Sziv-ből gratulálunk a megérdemelt kitüntetéshez.

„Egyházi népének-tár“ a czime egy igen díszes ima-és énekes könyvnek, mely az esztergomi főegyház-megyei hatóság által is jóváhagyatott. A kath. nép-nek és az ifjuságnak ez a legalkalmasabb ima-könyv. Tartalmaz 308 szebbnél szebb, az év minden napjára és ünnepére alkalmas egyházi énekeket és 45 oldal gyönyörű imádságot. A mise-imáknál a kinszenvedés oltárképei szerint váltakozó miseképek,

csak díszére válnak, ezen amugy is csinos imakönyvnek. Ára csak 30 kr. s e mellett 10 példányra még egy példány ingyen is adatik. Megrendelhető a szerzőnél Csizmadia J. Gyula kántortanítónál Zamárdiban (Somogy megye).

A budapesti posta kérelme. A Budapestre szóló levelezéseket a hiányos czimzés miatt még mindig nem lehet a kellő gyorsasággal kézbesíteni, mert a czimiratban a t. közönség többnyire csak az utcát és a házsámot tünteti ki, holott ha a közigazgatási kerületet és lehetőleg az emelet, ajtószámot is feljegyeznék, a levelezések kézbesítését meggyorsítaná és a postai közegek teendőit is megkönnyítené. A postaigazgatóság tehát újból felkéri a t. közönséget, hogy saját érdekében a levelezések gyorsabb kézbesíthetése s a postai alkalmazottak amugy is terhes szolgálatának megkönnyítése végett a Budapestre szóló levelezések czimiratában az utca és házsámon kívül a közigazgatási kerületet (I—X-ig) és lehetőleg az emelet és ajtószámát is kiírni sziveskedjék.

Vasuti baleset. *Haraszi* közelében a héten iszonyu vasuti szerencsétlenség történt. A helyi érdekű vasut egy magános lokomotivja ugyanis elgázolt egy kocsit a rajta levőkkel együtt. Egy ember szörnyet halt, egy halálosan, egy pedig könnyen megsebesült.

Leégett község. *Pákozdi* községben vasárnap borzasztó tűzvész pusztított, a mely rövid idő alatt 135 házat hamvasztott el. A községben a nyomor leirhatatlan; a vármegye főispánja intézkedett a segélyezés iránt.

Páros élet párosával. *Miskolc*zról írják, hogy ott *Csaplak* Sándor asztalos-mesterre furesa dolog sült ki. Ő ugyanis egyszerre két törvényes feleséget tartott. Az egyik *Kniskó* Ilona Miskolczon, a másik *Heinhauser* Margit, Nyíregyházán lakik. A két asszonyt idáig mindig el tudta ámitani. Egyre utazgatott Miskolcra, Nyíregyházára, onnan meg vissza Miskolcra, folyvást üzleti dologban. Mind a két asszonynak föltűnt természetesen, hogy néha hosszabb ideig tartózkodott vagy Miskolczon, vagy nyíregyházán; ott, a hol jobban érezte magát. Most aztán kisült a dolga: a két asszony válópört, a törvénytörés pedig bűnpört indított ellene.

Majmok, mint napszámosok. Mor, angol kapitány, a ki hosszabb ideig Transvaalban lakott, mint aranybánya tulajdonos, azt beszéli, hogy ő az aranybányában 24 majmot foglalkoztatott. Az volt a hivatásuk, hogy az apró aranyanyagokat kikaparják és összerakják és oly biztos a szemük, hogy a legelrejtettebb sárból is azonnal kikaparták a csillogó anyagokat. Eleinte csak két majmot alkalmazott, de aztán mindig növelte a számukat. Mor kapitány azt tapasztalta, hogy a majmok többet dolgoztak és kevesebbet veszekedtek egymással, mint az ember-munkások. Persze ő köztük még nyoma sem volt a szocializtikus eszméknek.

Rablógyilkosság. Debreczenből írják, hogy ott Róth Mária jómódu polgárasszonyt meggyilkolva

találták. Reggel a szobába lépett szomszédok előtt tárult fel az iszonyu látvány. A szerencsétlen asszony feje szét volt vágva, nyakán kendővel hurok volt. Az esetről értesített rendőrség vizsgálata eddig annyit derített ki, hogy a gyilkos a háznál gyakran megforduló, Nyári József, 20 éves kocsislegény lehet, ki a gazdag asszony pénzére vágyott. A gyanut megerősíti, hogy a kocsislegény gazdájától ellopta eselőkönyvét és megszökött Debreczenből. A rendőrség országos körözését elrendelte.

A kiállítás gyomra. A kiállítási ujság után egy kis kimutatást adunk itt arról, hogy a százezer ember, a ki vasárnap a kiállítás területén sürgött-forgott, mit evett-ivott egy nap alatt. Istennek hála, áldott jó étvágyat hoztak magukkal vendégeink, a mit minden szép szónál ékebben elmond a következő kimutatás. Vasárnap ugyanis a kiállítás területén elfogyott: Bor: 27 hektoliter 77 liter és 30 üveg. Sör: 205 hektoliter, 50 liter. Pálinka: 10 liter és egy üveg. Hus: 6500 kilogramm. Hal: 1080 kilogramm és egy adag kecsége. Baromfi: 1308 darab. Virsli: 3537 és fél pár. Kenyér 2155 drb. Sütemény: 40,140 drb. Fagylalt: 448 liter. Tej: 1140 liter és egy üveg. Czukor: 179 kilogramm! Az isten tartsa meg jó étvágyunkat!

A lövész egyesület ünnepe. A budapesti polgári lövészegyesület most ünnepli meg fennállásának kétszázadik évfordulóját. Az elnökség már megállapította az ünnepély sorrendjét, a mely szerint a díjlövészek június 13-tól 21-ig tartanak. Az első nap a lövéseket délután 3 órakor nyitják meg a király jelenlétében s folytatják alkonyatig. A király távozása után virágcsata és tárogató hangverseny lesz, a lövőházat övező hegyeken pedig örömtüzeket gyujtanak. A többi napokon a lövéseket reggeltől estig folytatják s minden este különféle hangversenyek lesznek. A befejezés napján délben bucsu ebéd, délután nagy katonai hangverseny lesz. Ez alkalommal osztják ki a főlövő díjakat, a mely után élőképeket mutatnak be. Este táncz lesz. Az ünnepélyen számos lövészegyesület, köztük több külföldi is részt vesz.

Lelőtt jegyző. Nagy-Becskerekéről sürgönyzi tudósítónk, hogy Szent-János községben felháborító gaztetet követtek el. Pettko István községi jegyzőt ismeretlen tettesek orvul lelőtték. A jegyző élethalál közt lebeg. A esendőrség nagy erélyvel indította meg a nyomozást. A merénylet bosszu műve.

Elfogott gyilkos katona. *Békes-Csabáról* írja levelezőnk, hogy *Kétegyháza*n elfogták Balázs Ádám katonaszökevényt, a ki, mint annak idején lapunkban közöltük, ezredétől megszökött, Gyulára ment a kedveséhez, azt vérlázító kegyetlenséggel meggyilkolta s aztán ismét eltűnt a városból. A gyilkos katonaszökevényt erős fedezet alatt szállították Gyulára.

Tűzvészek. *Kassáról* írják lapunknak, hogy Györke abauj-tornamegyei községben e hó 3-án nagy tűzvész pusztított, a melynek rövid idő alatt tizenhét lakóház, több melléképület, számtalan háziállat és takarmány esett áldozatul. A tűz keletkezésének okát még eddig nem sikerült kideríteni. A mentési mun-

kálatokban a szomszéd Bööd és Pethő-Szinnye községek tűzoltói derekasan közreműködtek. — *Ó-Pályi* községben is nagy tűz volt a napokban. Itt a tüzet gyufával játszó gyermekek okozták. Leégett összesen tizenegy ház az összes mellékhelyiségekkel.

Innen-onnan. A rabok ünnepe. Szegzárdon e hó 8-án a kerületi fogházban elzárt 110 rab is ünnepet ült. E napon mindannyian összegyűltek a templomukban, hol Kálmán Károly tanító felolvasást tartott nekik a magyar történetből. Utána minden rab egy félliter bort és egy félfont hust kapott. — **Leégett városrész.** Lembergől sürgönyzik, hogy Delatynban a vasárnapi tűzvész egy egész városrészt elhamvasztott. Ötven ház és két nagy szálloda égett le. — **A Tiszába fullt** Zentán fürdés közben egy Rotter Gusztáv nevű 12 éves tanuló. — **Halálos bukás.** Hódmező-Vásárhelyen Vékony Sándor oly szerencsétlenül bukott le egy szénás szekérről, hogy szörnyet halt. — **Bismarck beteg.** Friedrichsruhei hírek szerint Bismarck herezeg napok óta gyöngélgedik s állapotában rosszabbodás állott be. A herezegnek a legnagyobb kiméletet parancsolták s nem szabad semmiféle küldöttséget fogadnia.

A ki föltétlenül jó kaszát akar venni, az csak is a híres „Kárpáti” kaszát vegye meg, mert általánosan tudjuk, hogy ez a legjobb kasza a világon. Vigyázzunk azonban, hogy a valódit kapjuk, melynek könyvébe a „Kaszás” védjegy bele van verve, a valódi „Kárpáti” kasza kizárólagosan csak *Mauthner Ödön magkereskedésében Budapesten* kapható.

ORSZÁGOS MAGYAR

KÖLCSÖNÖS BIZTOSÍTÓ-SZÖVETKEZET

BUDAPESTEN, VIII. ker., József-körút 8.

Az igazgatóság tagjai: Teleki Géza gróf, elnök; bobdai Csávossy Béla, alelnök; Andrássy Géza gróf, Ah-bahs Leó lovag, Dessewffy Aristid, Komjáthy Béla Péchy Tamás, Rothkugel Arnold lovag, Rudnyánszky Béla, Szentkirályi Kálmán Sztáry István gróf, Szönyi Zsigmond, Teleki Sándor gróf. — **Vezérigazgató:** Szönyi Zsigmond.

A szövetség ma az egyedüli intézet, mely hazánkban a korlátolt felelősség elvén alapulván a

tűz- és jégkárbiztosítást

a lehető legelőnyösebb díjak mellett eszközli, a károkat a leggyorsabban minden levonás nélkül kifizeti, méltányos és igazságos eljárásával a közönség teljes megelégedését magának kivívta, úgy az

általány- mint az épületbiztosításoknál

csak a tiszta díjat és a kincstári bélyeget számítja fel, mindenemű más illeték kizárásával.

Általános elismerésben részesülnek a szövetség által a

jégkárbiztosítás terén

a szövetségelnél a legkedvezőbb feltételek mellett eszközölhető. Úgy itt, mint a

szalmás eleség és takarmánykészletek

biztosításánál a gazdasági egyesületek tagjai jelentékeny kedvezményben részesülnek.

Gazdasági egyesületi tagok — tekintet nélkül a biztosított érték nagyságára — a tiszta díjból 5% díjengedményben részesülnek.

Kis gazdák, ha huszan egyszerre, egy csoportban, de külön-külön ajánlatban biztosítanak, 10% engedményt élveznek.

Bővebb felvilágosítással szolgál az **Igazgatóság Budapesten**, (József-körút 8. sz.) és a **vidéken létesített ügynökségek.**

Halszagu sertéshus. Tudvalevőleg a halakkal hizalt sertések husa gyakran teljesen élvezhetetlen. De ez a kellemetlen szag sok esetben csak akkor vehető észre, a mikor már a hus kihült. Azonban a következő eljárás módot ad az ilyen hus felismerésére akkor is, ha még meleg: A gyanús sertés szegye-husából $\frac{1}{4}$ fontot meg kell főzni vízben melyben néhány csepp sósav van. Így a kellemetlen szag könnyen észrevehetővé válik.

A tyukok számára nedves fészkek. A tyukok leginkább szabad földön, valamely bokor alatt szeretik kiköltetni kis csirkéiket és az így titokban végzett kelesztés leginkább szokott sikerülni. A szokásos kelesztésnél ily eredményt nagyon ritkán lehet elérni, mivel a csirkék teljesen kifejlettek ugyan, de nem keltek ki, hanem megfulladtak. És mi ennek az oka? a *szárazság*, melynek következtében a tojás héja alatt levő hártya annyira megkeményedik, hogy a gyenge kis állat nem képes átszakítani, tehát megfullad. Legbiztosabban ezen a bajon a természet utánszásával segíthetünk, oly módon, hogy a padozatlan szinben vagy más árnyas helyen a földet felássuk, a gödörbe egy kis szalmát vagy szénát teszünk s a tojásokat ezekre rárakjuk. Egy ilyen fészkekben a tojások, ha arravalók voltak, mind kikelnek.

Ludak és kacsák betegségei. Ha észreveszszük, hogy valami betegség támadta meg baromfiainkat, ne engedjük közös legelőre; nyáron víz hiányában füleiket gyakran féreg támadja meg, ekkor csepeg-tessünk bele 1—2 csepp faolajat. Ha szüntelenül forognak, mi kergeségnek neveztetik, szurjuk meg a lábaik uszóhártyáján látható eret s füröszszük hideg vízben. Felfuvódott begy esetén pálinkába áztatott kenyérral etessük meg, de keverjük hozzá aprózott káposztalevelet is. A tyukok betegségei közül a legközségesebbek: A *tetveség*, melytől lesóványodnak s elpusztulnak. E bajon legelőbb úgy segítünk, ha az ólakat kimeszeljük s igen tisztán tartjuk; fejüket ludzsirral vagy faolajjal kenjük be, a kotlóét sonkaszirral s a fészket fahamuval hintsük be. Ha a hason és szárnyak alatt kiütéseket veszünk észre, biztosak lehetünk, hogy aprójószágainkat az u. n. *himlő* lepte meg, ily esetben különítsük el a többtől s csak főtt korpával etessük. A *pip*, mely a csirke nyelvének hegyén bőrkeményedés alakjában lép föl, lehetetlenné teszi annak táplálkozását, tollait felberzeli, szomoruan gunnyaszt, különös hangon csipog, orrlukaiból nyálka csepeg. Ez esetben vegyük ki oldalt a nyelvet, a keményedést óvatosan csipjük vagy fejtsük

le, a sebhelyet mossuk meg eczettel s aztán kenjük be vajjal. Ne engedjük a többihez, de ne is etessük, csak korpával (főve) és kel-levéllal, inni vasrozsdás vizet kapjon egészen a felgyógyulásig. Ugyanily betegségek fordulnak elő a kis pulykák között is s épp így gyógyítandók.

Frissen meszelt szobáknál könnyen elmulaszthatjuk a kellemetlen illatot, ha a szoba ajtait és ablakait jól elzárva, izzó fenyőre borókamagot hintve, bent elhagyjuk füstölni. Mikor a füst már jól átjárta a szobát, beeresztjük a friss levegőt és egy ideig ajtót, ablakot nyitva hagyunk.

GAZDASÁGI DOLGOK.

A komló termeléséről.

Hazánkban a sörgyártás évről-évre fokozódván, ezzel kapcsolatban a komló fogyasztása is mindig nagyobb és nagyobb méréveket ölt. A kereslet tehát meg volna nálunk is e növény iránt; dacára ennek hazánkban nagyon csekély mérvben termelik a komlót, pedig alig van növény, mely nagyobb tiszta jövedelmet szolgáltatna.

Átlagban kat. holdanként 110 frtra, sőt többre is tehetjük a komló utáni jövedelmet; ez pedig erősen túlhaladja a cukorrépa, dohány, kender stb. növények után elérhető hasznot. Dacára a szép jövedelemnek, mely a komlónál elérhető, hazánkban csak mintegy 300 kat. holdat tesz ki a komlóval beültetett terület, mely korántsem fedezi az évi szükségletet.

A komló művelése legnagyobb kiterjedésű nálunk a bélyei uradalomban, a hol — ugyanis 79 kat. holdon termesztik — és 110 frt. átlagért értékel 217 kg. átlagtermés mellett. Egyes vidékeken azonban az átlagtermés még sokkal nagyobb a bélyei uradalomban elért átlagtermésnél.

Hazánkban a komlótermelést Trenesén-, Nyitra-, Baranya-, Vas-, Bereg-, Jász-Nagy-Kun-Szolnok-, Maros-Torda-, Udvarhely-, Küküllő-, Alsó-Fehér-, Háromszék-, Tolna-, Fogaras-, Kolozs-, Pozsony-, Arad-, Beszterce-Naszód-, Árva-, Bács-Bodrog- és Csikmegyében üzik leginkább.

A komló inkább a lankás, dombos vidéket kedveli; száraz alföldi klímájú vidékeken a termés sokkal bizonytalanabb. Tenyészfeltétele megfelel sokban a szőlő tenyészfeltételeinek azon különbséggel, hogy ott is tenyészik, a hol a szőlő a hűvösebb klíma miatt már nem ér meg.

A talaj megválasztásánál gondot kell arra fordítani, hogy az jó mély legyen, mert a gyökerek igen mélyen nyulnak a földbe; a komló igen kedveli a vályogföldet, laza, száraz talajok nem alkalmasok a termelésre. Az alföldi homoktalajokon

azonban aránylag csekély terméseket ad, hamar kiszül.

A komlónak a sok esőzés kivált érés idején igen káros, mert a dobozok minőségére hátrányos befolyást gyakorol.

Különösen arra kell ügyelni, hogy az ültetmények nagy szeleknek ne legyenek kitéve, mert a szélviharok nagy károkat okoznak; a karókat kidöntögetik, de még az indáknak is nagyon ártanak.

A termelési eljárások röviden a következők: A talaj 60—80 cm.-re jól megrigóztatik és pedig ős-szel; a hol a termelést nagyban üzik, rigólozóékeket is használnak. Az első évben erős trágyázás szükséges, a mi szintén ős-szel történik.

A leginkább elterjedt fajták a saazi és württembergi komló. A dugványokat simán vagy meggyökereztetve kell lerakni, a gyökeres dugványokból egyet, a simákból 2—3-at tesznek egy fészekbe. A 4 éves erőteljes tőkéről szedett dugványok a legjobbak. A dugványokat tavasszal (áprilisban) kell elrakni, ezt megelőzőleg a fészkek a területen kitűzendők. A komlót 125—190 cm-re szokták elrakni négyzetben.

A jó dugványtól megkivántatik, hogy az 3 év szemmel bírjon; a gödröcskék melyekbe leraknak 40—50 cm. mélységűek legyenek.

Miután a komló az első évben termést nem ad, a sorok közt más kapásnövényeket is termelhetünk. Az első évi munkálatok karózás, kötözés, kapálás és fedésből állanak.

Valamint a szőlő művelésénél, úgy a komló-művelésnél is alkalmazásban van a karó és sodronyművelés. A karóművelés jobban el van terjedve, kivált oly vidékeken, a hol az e célra szükséges 6—8 m. hosszú fenyőpóznák könnyen beszerezhetők; a sodronyművelés csak az újabb időben kezd terjedni.

A sodronyrendszerrel 8—10 m. magas kemény oszlopokra és vassodronyra van szükség, a vassodronyt néhol erős zsineggel pótolják. Megjegyzendő, hogy minden tónél két indát futtatnak fel s egyet meghagynak tartaléknak.

A komlót legujabban lugas módjára is termelik, ez az u. n. Hermann-féle rendszer; emellett a komlót csak 2 méter magasan és rézsutosan borítják fel s ott fent elterülni hagyják. Az egyes növényeket minden évben metszik s a mellégyökereit eltávolítják. Az oldalhajtások szintén lemetszetnek s embermagasságban le lesznek levelezve, hogy a levegő jobban járhassa a komló sorokat.

Igen fontos a trágyázás, mit ha kellő mennyiségben nem alkalmazunk — és pedig az erre legalkalmasabb keveréktrágyával (komposzt) — nem várhatunk jó hozamot. A trágyázás minden évben (vagy minden 2 évben) alkalmazandó, az u. n. fészektrágyázási mód szerint.

A komló szedése — miután az érés nem egyszerre történik — augusztus hó elejétől szeptember

végeig tart és csak száraz, meleg időben eszközlendő. Az eljárás röviden a következő: Az indák a földtől mintegy 30—60 cm.-re elvágatnak, az inda megmaradt része csomóra lesz kötve, hogy a tulságos könyvezés meggátoltassék; ezután a karók a földből óvatosan kiemeltetnek s a rajtuk levő indákat vigyázva — alulról felfelé — lefejtik, melyekről azután a dobozok leszedetnek.

A komló berendezési költsége kat. holdanként körülbelül 370—480 frtba kerül, melyben benne foglaltatik a komló első évi munkája is. Ezen kiadásokhoz járul még egy komlószárító felállítása is, mely 2 holdnyi termés részére belekerül 1000—1200 frtba.

Az évi megmunkáltatási költség kat. holdanként 80—100 frtba kerül.

Miskárolás és herélés.

A tavasszal együtt megérkezett a malacok herélésének és miskárolásának is az ideje s utra keltek már az idegen és az itthoni miskárolók, a kiket a földmivelésügyi magyar miniszterium 1895. évi 36500. számú rendeletében minden oly vármegyéből, a hol sertésvész van, igen helyesen kitiltott, rendelvén, hogy ily vármegyékben nekik miskárolni nem szabad, nehogy ezen uton a mondott vész még erősebben széthurezoltassék.

Az állatorvosok malacok miskárolásával és herélésével eddig nem foglalkoztak talán azért, mert az állattulajdonosok őket erre fel nem kérték, avagy azért, mert keveselték azt a 2—3 krajczárnyi fizetést, melyért a miskároló szívesen végezte darabszám a műtétet, most a gazda tehát abban a helyzetben van, hogy állatorvost hi és a réginél 5—10-szer többet fizet egy-egy malacz ivartalanításáért, vagy ráfanyalodik s e műtétet végrehajtja maga, avagy végezteti valamelyik emberével.

Szó sincs róla, hogy legokosabban akkor eselekszik, ha szakértő állatorvoshoz fordul, csak hogy sok ember meggondolja ezt, mert ha már fizet az állatorvosnak pl. orbánczellenes ojtásért, anyaggal, eszközökkel együtt mondjuk hogy darabonként csak 20 krajczárt, nagyon meggondolja, hogy az ivartalanításért is 20—20 krajczárt fizessen, ha ugyan lel állatorvost, a ki ennyiért egy-egy malacot kimiskárol; mert kétszer 20 kr. 40 kr, ez 10 malacznál 4 frt, 100-nál 40 frt, vagyis tehát nagy summa.

Ebben a kényszerítő helyzetben tehát nem lehet eléggé ajánlani a sertéstenyésztőnek, hogy maga végezze vagy végeztesse saját emberével a malacok

ivartalanítását, mert így olesőbbba kerül és a jelzett veszedelem is — a ragály behozatala és széthurezolás — ki van kerülve.

De hogyan kell ezt a műtétet végrehajtani? Ez iránt akarok tájékoztatást nyújtani.

Kan malacok herélésénél a műtét előtt valami előzetes intézkedést csinálni nem szükséges, nősténymalacok miskárolása előtt is összesen csak annyit, hogy az állatoknak 12 órával a műtét előtt enni nem adunk azért, hogy a belei a mennyire lehet kiürüljenek, a műtétnél akadályul ne szolgáljanak. Hogy pedig az ejtett és bevarrt seb is biztosan gyógyulhasson, a műtét után se kell enni adni a malacnak, csak 6—12 óra mulva.

A herélés úgy vitetik aztán végbe, hogy egy ember a kan malacot két hátsó lábánál fogva, hasal a mütő felé, ölében rögzíti, mire a herélő egyén tiszta kezekkel a malacz két még apró heréjét a zaeskojában mutató és középső ujja közé veszi, kissé megemeli, aztán előbb az egyik, majd a másik here felett a boréket s a többi hártját hosszában, tiszta, jó éles késsel felmetszi, a heréket külön-külön az ejtett nyílásokon kiszoritja, majd az ondózsínórokat, melyeken a herék függenek, ujjai között rögzítvén, a heréket jobb keze ujjáival lecsavarja, eldobja, a sebést tiszta vízzel leönti, az ondózsínórokat visszatolja, a borsebet ojtott mésszszel vagy kátránnyal bekeni s a malacot elbocsátja.

A miskárolás nehezebb műtét s a következőképpen hajtható végre a gazda vagy embere által:

A segédkező egyén vagy egyének lefektetik a malacot egy asztalra úgy, hogy baloldala felül legyen. A miskároló aztán az így rögzített malacz baloldala horpasztájáról a szőrt 10—12 □-cm. téren kitépi s ezt a tért s ujjait tiszta vízzel jól lemossa, letörli, majd egy közönséges, kissé domboru élűvé köszörült késsel ezen horpasztáj alsó harmadán 6—8 cm. hosszú metszést ejt a bőrön, a hashártját pedig körmével szakítja át, hogy a hasüregi szervek esetleges megmetszését kikerülje. Mutató és közép ujjával benyul aztán a hasüregbe s előbb az egyik herefészket felkeresvén, azt a méhszarvval együtt a külvilágra huzza s késsel lemetszi, vagy körmével leszakítván eldobja. Így jár el a másik petefészkekkel is s miután egy és ugyanazon nyíláson mindkettőt eltávolította, a borsebet közönséges szüestüvel és viaszos fonállal bevarrja, ojtott mésszszel vagy kátránnyal bekeni s aztán a malacot elbocsátja.

Mint látjuk, nem nagy mesterségség a malacz ivartalanítása, de az szükséges hozzá mégis, hogy az ember tudja, hogy a petefészkek hol, mely tájon vannak, azért azt egy pár felbontott nyársra szánt malacson előbb jól meg kell nézni s a műtétet magát szintén egy pár hitványabb, értéktelenebb állaton gyakorlat ezéljából végre kell hajtani, mert különben nagy lehet a műtétel következtében a malacz-ellullás.

Állatorvos.

Az ezredév ünnepe.

Hódolás a király előtt.

A budai kir. várpalotába jun. 8-án már kora reggel kezdtek özönlenni a meghívott vendégek. A palotával szemben levő királyi sátort a diplomaták számára engedték át, a melyben megjelentek Goluchovszki Agenor gróf, külügyminiszter, Badeni gróf osztrák miniszterelnök, az osztrák kormány tagjai, a külföldi államoknak Bécsből ide rándult képviselői: az olasz, német, angol, francia, török és orosz nagykövetek s a diplomáciai kar képviselői diplomata egyenruhákban. A diplomatapáholy előtt gyűltek össze a delegáció tagjai, főpapok, főurak, képviselők, törzs- és főtisztek. A királyi palotába egymásután érkeztek a főherczegek és a főherczegnők.

Kilencz óra előtt pár perczelz kinyitlak a palota elsőemeleti erkélyének szárnyas üvegajtói s a harmas erkélyen, melynek párkányára bibor vánkosoikat raktak, megjelentek az uralkodó család tagjai. A középső erkélyen lovas tábornoki diszben megjelent a király. Mellette állt ő felsége a királyné, fekete selyemruhában, fátyol nélkül, mellén brilliánt csillagkeresztel, kezében fekete legyezővel. Ezen az erkélyen foglalt helyet *Lajos Viktor* főherczeg, továbbá *Stefánia* főherczegnő megyszin magyar ruhában a kis *Erzsébet* főherczegnővel, a ki kék selyemruhát viselt. A másik két erkélyen pedig az uralkodóház többi tagjai helyezkedtek el. A főherczegnők mind szines diszmagyart, a főherczegek pedig katonai egyenruhát viseltek.

Kilencz óra után megharsantak a tárogatók, jelezve a menet érkezését. Minden szem a palota-ut felé fordult s ő felsége, valamint a királyi család tagjai sűrűn használták látésőveiket. Csakhamar megjelent Perczel Dezső belügyminiszter s nyomában a többi banderista. Délezegen vonultak a palota déli szárnyáig, hol balra kanyarodva vonultak el a királyi erkély előtt, utközben a zászlóvivők hódolatuk jeléül a király előtt meghajtották zászlóikat. Ő felsége minden zászlót katonásan köszöntött s látható érdeklődéssel nézte a festői csoportokat. *Stefánia* főherczegnő egy-egy csoportról fényképfelvételt készített hamarjában.

Teljes egy óráig tartott, míg a menet a király előtt elvonul. Ő felségeik, valamint a főherczegek rendkívül el voltak ragadtatva a diszmenet páratlan fényessége és változatossága által. A királyi pár aztán belső termeibe vonult, míg a főherczegek és a főherczegnők, valamint a diplomáciai kar tagjai áthajtottak az új országházhoz, a hol megjelentek a törvényhozás két házának diszülésén.

A diszmenet.

A diszmenet a királyi palotából a Mátyás templomához vonult, hogy a három nap óta ott köz-

szemlére kiállított koronát és koronázási jelvényeket az erre a célra rendelt diszhintóra feltegyék s az országházába vigyék.

A térséget körülálló nagy közönség levett kappalal nézte végig a szent tárgyaknak a kocsiba való elhelyezését. A főváros képviselői ekkor kiszálltak kocsijaikból s a koronakocsi mellé állottak. Így kísérték tovább gyalog. A korona után következő udvari fogaton a koronaörök és a királyi biztosok foglaltak helyet. Utánuk pedig a következőképpen alakultak:

A törvényhatóságok bandériumai után a főrendiház és a képviselőház tagjainak lovascsoportja következett.

A főpapság diszkocsiai sorát *Brankovics* György patriarka diszhintója nyitotta meg. A főpapság diszkocsiait Budapest főváros két diszhintója követte. Ezután egy század huszár lovagolt, kiket a képviselők erősen éljeneztek.

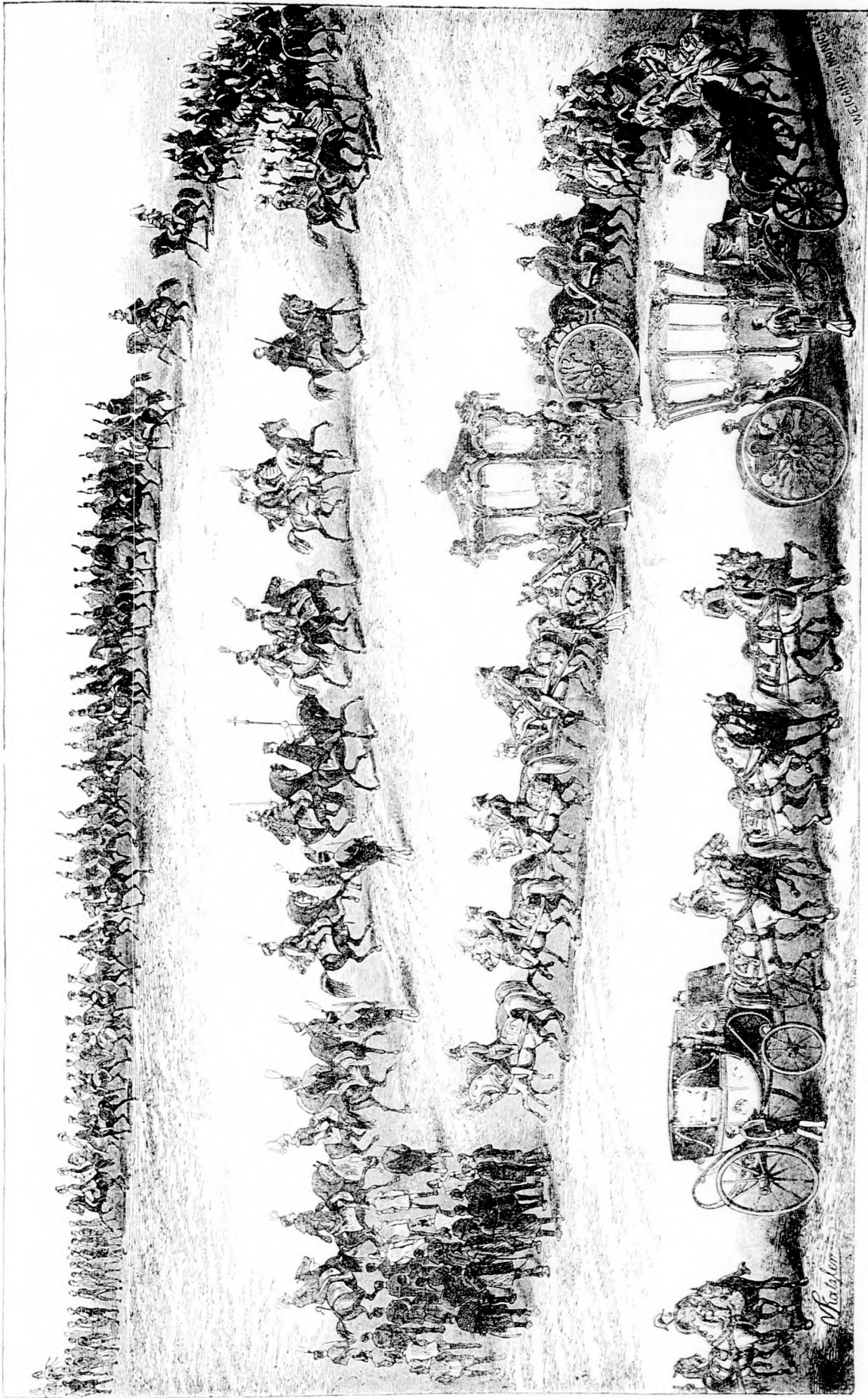
Most következett a tizenegy zászlót vivő főur. *Bethlen* András gróf Erdély, *Teleki* József gróf Bulgária, *Csáky* Zenó gróf Románia, ifj. *Széchenyi* Imre gróf Lodóméria, *Esterházy* Mihály gróf Galécia, *Keglevich* István gróf Szerbia, *Andrássy* Géza gróf Bosznia, *Pálffy* Miklós herczeg Szlavonia, *Pejaševich* Tódor gróf Horvátország, *Nádasdy* Ferencz gróf Dalmácia és *Vay* Béla báró Magyarország zászlóját vitte.

A délezeg zászlóvivők után az utnak egész szélességében a koronaörök egy szakasza haladt.

Most következett két hatfogatu udvari diszkocsi. Az elsőben, mely elé hat fehér ló volt fogva, hozták a koronát, az országalmát, kormánypálcát és koronázási palástot, míg a másodikban a király megbízottjai: *Tisza* Kálmán és *Esterházy* Pál herczeg, szemben a koronaörök: *Szlávy* József és *Rudnyánszky* Béla báró foglaltak helyet.

A czeremóniás kocsik után a koronázási jelvények vitelére kijelölt törvényhozók érkeztek diszkocsikon, utánuk pedig *Vaszary* Kolozs herczegprimás diszhintója következett, melyet külön ez alkalomra készítettett. A fényes menetet, a melyben a róm. kath. főpapság és a protestans püspökök diszhintói kiváló érdeklődést keltettek, a törvényhozók fogatai, az országos előkelőségek diszkocsiai és egy század huszárság fejezte be.

A várból az új országházig vivő közel 8 kilométer uton pedig jobbra-balra embersővény állott s leirhatlan tömeg foglalt helyet néhol 3—4 emeletmagasságra felépített állványokon, ugynevezett tribünökön. S e hosszú uton éppen másfél óra hosszant vonult végig az a diszmenet, a melyet az itt időző diplomaták állítása szerint is a világnak egyetlen nemzete sem tudna bemutatni. S a tengernyi tömeg unos-untalan lelkes éljenzésre fakadt, a mikor

A díszmenet.

az egyes törvényhatóságok szemképrázató bandériumai elvonultak előtte.

Az országház előtt.

Az országház főkapujának lépcsőzetén gyülekeztek a főrendek és képviselők, a kik a menetben nem vettek részt, fényes diszöltözetben s itt várták a menetet. A ragyogó csapat remek képet nyújtott s a nap szikrázva csillant meg az ékszereken, fegyvereken és az arannyal, ezüsttel átszőtt díszruhákön. Az országház baloldali kapuját a főhercegek számára tartották fenn, a kik itt szálltak le kocsijaikról és innen mentek föl az ülésterembe.

Kevéssel tíz óra után feltűnt a díszmenet. Negyed tizenegy órakor vonult el az országház kapuja előtt álló előkelőségek sorfala közt a menet eleje s teljes másfél óra hosszat tartott, míg a vége is odaért. Az összegyűltek az egyes szebb bandériumokat zajosan megéltjezték.

Zajosan megéltjezték a törvényhozás két házának lovasait, a főpapok közül Schlauch bibornok és Császka kalocsai érseket, a főváros polgármestereit, majd a zászlóvivőket. Egy szakasz koronaőr után következett a korona díszhintója, mire egyszerre letűntek a fejekről a cilinderek, kalapok és a diszkalpagok. Itt a menet egynehány percze megakadt, míg a koronát és a koronázási jelvényeket bevitték az országházba.

Mikor a koronát bevitték, a menet tovább indult. A korona után fényes kísérettel jövő Vaszary Kolos biboros hercegprimást szintén lelkesen megéltjezték. Végül jöttek a diszkocsik a zászlós urakkal, főrendekkel és képviselőkkel. A zászlókat vidő főurak az országház előtt leszállottak és ugyancsak kiszálltak a diszkocsikon érkező törvényhozók. A menet ezalatt tovább ment, majd később megállott és bevárta, míg az együttes ülés véget ért. Azután ismét tovább indult a lánchidon át föl a várba.

A törvényhozás együttes díszülése.

Magyarország főrendiházának tagjai s országos képviselői először gyűltek össze abban a fényes palotában, a mely a magyar törvényhozás otthonának van szánva. Oda vitték az első magyar király szent koronáját és a királyi hatalom jelvényeit olyan díszmenetben, a mely fényével a legélénkebb képzelet álmát is felülmultha. Ott gyűltek össze az uralkodóház tagjai, a közös miniszterek, a külföldi diplomaták, a magyar kormány, s a magyar törvényhozás mind a két háza, hogy meghallgassák az ezredév emlékét megőrkítő szentesített törvényt.

S maga a hely, a hol ezt az ülést tartották, csak emelte azt a benyomást, a melyet ennek az ünnepélynek tennie kellett. A parlamenti épület nagy kupolaterme templomhoz hasonlított, felséges és mégis elragadóan barátságos építésmódjával. Arannyal díszített boltozatok vörös márványosz-

lopokon nyugszanak ott, s az üvegfestészet remekeivel díszített hatalmas ablakokon beömlő enyhe világosság tizenhat királyi szobron, s a terem közepén felállított oltárszerű emelvényen, a hol a korona s a királyi hatalom jelvényei vannak elhelyezve, megsűrődve árad el.

Az elnöki emelvény mindkét oldalán két-két páholy volt berendezve 20—20 üléssel a főhercegnők és kíséreteik számára, a páholy előtt jobbra pedig egy nagy perzsa szőnyeg volt terítve a főhercegek számára, a kik a törvényhozás tagjaihoz hasonlóan állva óhajtottak részt venni az ülésen. Az elnökkel szemben volt a közös és az osztrák miniszterek, valamint a külföldi diplomaták és hölgyeik páholya.

A fényes kupolaterem már jóval a kitűzött óra előtt megnépesült. A mágnások, képviselők, miniszterek idemenekültek a nagy hőség elől s mind a teremben kerestek menedéket, mert a folyósók még nagyon kezdetleges állapotban vannak s nem egy helyen még pusztá falazat vakolatlan téglái pironkodtak a fényes társaság láttára.

Végre megérkezett a menet. Mindenki az ablakokhoz sietett s el volt ragadtatva a páratlan festői látványtól, a melyet a díszmenet csoportozatai nyújtottak. A kupolaterem lassanként megtelik. Császka érsek, Baltik és Sárkány evangélikus püspökökkel társalogva tart helye felé, Schlauch bibornok, Ugron Gábor és Lukács Béla szinte együtt lépnek a terembe, kiki a helyére igyekszik. A diplomaták páholya a legutolsó helyig megtelik, Németország, Oroszország, Angolország, Franciaország, Olaszország, Törökország nagykövetei s a többi államok követei mind megjelentek, nagyobb részét hölgyeikkel, a kik körül gróf Szapáry László teljesítette az udvarlás kötelességeit a legnagyobb buzgalommal. Már a közös kormány és az osztrák miniszterium is elhelyezkedett s a teremben közel 800 résztvevő volt összegyűlve, a midőn általános mozgalom közepette behozták a koronát. Elöl a kardot hozták az ország almájával, azután a palástot, végül szent István koronáját. A hol a nemzeti hatalom e jelvényei megjelennek, ott meghajlik minden fő, s a nemzet legnagyobbjai is megérik e mozzanat jelentőségét. A koronát és a jelvényeket a királyi sátorban helyezik el, a hol körülállják a királyi biztosok, a koronaőrök, a főrendiház és a képviselőház kiküldöttei. Az elnöki helyeket gróf Károlyi Tibor és Szilágyi Dezső foglalják el, Gyulai Pál és Molnár Antal, mint a díszgyűlés jegyzői szintén helyükre mennek, mire dörgő éljenzés jelenti az uralkodóház tagjainak megjelenését. A főhercegek katonai díszben, a főhercegnők remek magyar díszben, arannyal kivarrott mentékben s gyönyörű magyar fejéssel vonultak be.

Pár pillanattal háromnegyed tizenegy előtt azután megkezdődött a mindössze tán 20 percig tartó emlékezetes ülés.

Az ülést gróf Károlyi Tibor, a főrendiház alelnöke nyitotta meg rövid üdvözlő beszéddel, a melyben az ülés jelentőségét vázolta, mire Szilágyi Dezső a képviselőház elnöke felolvastatta az ezredév megörökítéséről szóló szentesített törvényt s az ülés a király lelkes éltetése közepette véget ért.

A korona visszavitele.

Az ülés után a fényes menet ugyanazon rendben, a melyben jött, visszavitte ismét a szent koronát Buda várába. A diszmenet útja ez alkalommal a lánczhidon vitt keresztül s itt is beláthatlan néptömeg nézte a festői látványt. A várpalotába érve, a koronát egy új ládába helyezték el a jelvényekkel együtt, Szt. István palástját egy szekrénybe zárták. Miután a koronaörök a korona elhelyezéséről jegyzőkönyvet vettek föl, a esatlósok felemelték a drága kincseket tartalmazó ládát és bevitték a koronaterembe, hol elhelyezték régi helyére.

A törvényhozók a királynál.

A képviselő-és főrendiháznak azon tagjai, akik a bandériumban részt nem vettek, már 1 óra-kor összegyülekeztek a várpalota udvarán. A főhercegek, a kik a főrendiháznak is tagjai, külön lementek az országházba s a gyűlés után külön vissza is tértek. A bandérium azon tagjai, a kik törvényhozók, Perczel Dezső belügyminiszter vezetésével alatt feljöttek ismét a várpalota udvarába, ott

átadták lovaikat a esatlósoknak, s felmentek a várpalotába, hogy a királynak hódolatukat bemutassák.

A törvényhozás két háza nevében Szilágyi Dezső a képviselőház elnöke intézte a beszédet a királyhoz, a melyet a király nagy figyelemmel hallgatott s az összegyűltek lelkes éljenzéssel kísérték.

A király beszéde.

A beszédre a király a következőkben válaszolt:

Tisztelt Urak,
Főrendek és
Képviselők!

Kedvelt Híveim!

Örömmel üdvözlöm kedvelt Magyarországom főrendeit és képviselőit itt egybegyűlve, köszönettel fogadom hódolatukat és hálát mondok az isteni gondviselésnek, mely megélnem engedte, hogy szeretett magyar nemzetemmel együtt ünnepelhessem a magyar állam ezeréves fennállásának emlékét.

Ritka és meghatározható e történelmi időszakot jelző ünnepély s midőn az egész ország átérzi annak nagy jelentőségét, emlékezzünk meg mindenekelőtt kegyelettel őseinkről, kiknek bölcsessége az

Isten oltalma mellett biztosította ez állam eddigi fennállását és merítsük a történelemből azon hasznos tanulságot, hogy ezen ország csak akkor volt erős és virágzó, midőn fiai királyukhoz és vallásukhoz hiven ragaszkodva, egymás közt testvéries egyetértésben éltek, — de ellenkezőleg, veszélyek környezték akkor, midőn belső viszályok zsibbasz-

Az első magyar miniszterelnök.

tották életerejét. De még arra is utal a történelem, hogy hálásan emlékezzék meg az ország azon szomszédjairól és azon nemzetekről, kik készségesen siettek az ország segítségére, különösen akkor, midőn a több, mint száz éves idegen uralomtól való felszabadulásáért küzdött s emlékezzék meg azon szomszédjairól is, kikkel az országot a jó és balsors s őseink bölcsessége összefűzte, alakítva velük azon monarchiát, melynek fennállása e helyen európai szükség, melyet őseinktől örököelve, utódaimnak sértetlenül fenntartani szent kötelességem, a mint azt mind a két állam saját érdeke is kívánja.

Hő óhajtásom azért, hogy ezen kapocs iránti érzék nemesak ne lazuljon, hanem mindenkor sértetlen maradjon s hogy ezen érzék és rokonszenv kölesönös legyen a monarchia mind a két államában s kölesönös egyszersmind azon tudat is, hogy ezen összetartozás alapján nemesak jogai, hanem kötelességei vannak mindkét félnek, a mint ezt úgy a pragmatika szankezió, valamint az annak kifolyásaként teremtett mostani közjogi alap is bölcsen elrendeli, mely alapon az egész monarchia, de különösen szeretett Magyarországom oly örvedetesen fejlődött és felvirágzott, — a nélkül, hogy ezáltal veszélyeztetnék a magyar állam és a magyar politikai nemzetnek rendületlenül fentartandó egysége s a különféle nemzetiségeknek az egységes állam és a törvények tisztelete melletti fejlődése, valamint azon a történet s a törvények által szentesített viszony, mely Magyarországot társországaival, azok külön autonóm jogainak fentartásával összefűzi.

Ezer év az államok életében is hosszú idő. Fényes korszakok mellett sok viszontagság is érte ez idő alatt az országot, nagy katasztrófák következtek, melyek a nemzet életét ismételve megsemmisüléssel fenyegették. A magyar nemzet lánghó haza- és szabadságszeretete, harczi vitézsége s balsorsban tanusított szívós kitartása, az isteni gondviselés segélyével mindig leküzdötte a veszélyeket, fényes tanuságát adva eképpen életerejének s államfentartó képességének.

Ez ünnepélyes pillanatban elismeréssel kell hogy emlékezzem meg a magyar nemzetnek e kiváló tulajdonságairól és hő óhajtásom, hogy a jövő századok végtelen folyamán a nemzetet egyetértésben királyával mindig az igazi hazaszeretet szövétneke vezérelje s a béke áldása közepette is higgadt, a körülményeket és létező viszonyokat számbavevő megfontolással biztosítsa az állami élet nyugodt fejlődését és felvirágzását.

Mérvadó szerep jut a haza sorsának intézésénél az országgyűlésnek; azért hő óhajtásom az is, hogy az országgyűlés mindkét házának minden egyes tagja áthatva hivatásától, valamint azon tudattól, hogy ebbeli állásával nemesak különös jogok, hanem kötelességek is összekötvék az ország irányában, mely a törvényhozástól anyagi és szel-

lemi jólétének gondozását és előmozdítását méltán várja, szorgalom és hasznos munka által e várokozásnak megfelelni igyekezzék, mely működésben teljesen összhangzó támogatásomra és kegyelmemre mindenkor számíthat.

S e nemes feladatot kölesönös bizalommal és közös erővel teljesítve, valósulni fog a mai ünnepélyes ülésükön kihirdetett kegyeletos törvényben foglalt azon kijelentés, hogy: „Szilárd alapjai ezek annak az áldásos összhangnak, a melynek ereje a jövő századok biztos haladásának is zálogát képezi.“

Adja az ég, hogy úgy legyen, most és mindenkor!

A királyi választ egyes helyeken megéljenzették, végül pedig zugó éljen harsant fel.

S ezzel be volt fejezve a magyar nemzet történetének eme legemlékezetesebb napja.

MULATTATÓ.

Rózsabokor minek virít a mezőn...

Rózsabokor minek virít a mezőn,
Ha elhagyott az én kedves szeretőm.
Mért turbékol a vadgalamb, gerlicze,
Hogy ha engem nem szeret már senki se.

De szeretnék egy szép szárnyas paripát,
Hegyen, völgyön, mint a madár vinne át.
Felrepülnék egy ragyogó csillagba,
Hü szerető talán ott még akadna!

E l s e j e.

— A hivatalnok életből. —

Elseje! te jótékony, szép tündér, a ki balzsammal kenegeted összes sebeinket! a ki mind a két kezdet áldásra terjeszted ki millió dolgos kéz, aggodó fej fölé!... miért változol minden hónapban már huszonnégy óra alatt olyan töpörödött anyókává, a milyennek Szilveszter napján az ó-évet szokták rajzolni? ... Az új esztendőt is mosolygó, teli kézzel jött és minden jót ígérő fiatal tündérnek szokás festeni, de neki legalább egy egész évi ideje van, hogy beváltsa ígéreteinek egy jó részét; de a hónap első napja, hajh! régóta meghazudtolja a naptárt:

nem az egész hónapra való ajándékokat hozza el, hanem egy nap alatt összeaszik. Ragyogó, de rövid-életű, akár a villám: egyet ezikázik — utána megint mélységes homályba vesz minden.

*

Szegény apám — az Isten nyugosztalja! — nem hagyott rám semmit. Pedig nagy zsugori volt ám az öreg, mindenestre volt mit zsugorgatnia; de hogy? hogy nem? a tény az, hogy nem találtunk utána semmit, de még egy sor írást sem. Az sem lehetetlen, hogy a gazdaasszonya egyszerűen kifosztotta, de hát bizonyítani nem lehetett rá semmit; maga az öreg pedig folyton csak azt hangoztatta, hogy jaj, vén napjaira hogyan össze kell magát huznia! Hiszen igaz is, hogy az utóbbi években a háztartására is alig költött, meg a régi ruháiban járt; de végre is mindenki tudja, hogy a nyolczvan-éves ember, ha akarna sem tudna annyit enni, mint 30 éves korában, aztán a ruháját sem képes elnyüni: hát vajjon mire költötte el a szép penzióját? itálra, dohányra, tudom hogy nem: sajnálta magától; hiába, öregkorában összeaszik az embernek teste-lelke.

Szóval, vagyonra nem támaszkodhattam — kénytelen vagyok a hivatalomra szorítkozni. Uri mód, ugy-e? ha majd elvénułök: a nélkül, hogy tovább kellene dolgoznom, nyugdíjat fogok élvezni, mint az apám...

Ti boldog falusi gazdák! beh rosszszul teszitek, beh nagyot tévedtek, mikor a hivatalviselő kaputos urakat valami irigyleni való, jólétben uszó embereknek képzelték!... Mindjárt elmondom, milyen ez az irigylésre méltó jólét, uraskodás a nagyvárosban.

A hónap végén egy öreg diurnistánk, dr. Zombori, megkapja a maga 30 frt fizetését. A szegény! orvosdoktor, de a prakszisa sehogysem akart menni; akárhány orvos megszedi magát, de az ő betegei gyéren is jelentkeztek, még gyéribben fizettek; kénytelen volt felhasználni az összeköttetéseit, hogy valami hivatalt kapjon, a mi, ha kevés pénzt is hoz a konyhára, de legalább biztosan hoz. Igen ám, de az orvosi képesítésnek nem sok hasznát lehet venni a hivatalos pályán, a melyről a törvény kimondja, hogy csak jogászt szabad kinevezni. Megmaradt hát szegény Zombori dr. egyszerű napidijasnak. Bámulatos, hogyan tud ez az ember megélni a maga fizetésejéből! mindig olyan esinnal jár az utezán, mintha most vették volna ki a skatulyából; vén napjaira még festi is magát, igaz, hogy a haj- és arcfestékre valót a szájától vonja meg. Eljár mindennap a kávéházba, szóval, gondosan rejtegeti a szegénységét.

Különben jó ember: mihelyt megkapja a fizetését, mindjárt elkölesönöz belőle néhány forintot, nekem is, másnak is, olyan kollegáknak, a kik csak másnap, elsején kapjuk ki a járandóságunkat, mert mi végleges tisztviselők vagyunk. Azt mondják, hogy nem illik, az alsóbb rangutól kölesönt fogadni vagy kérni; de kérem szeretettel mindnyájatok józan esztét, ép szívét: illik-e olyan hatalmas, milliókkal dolgozó

urnak, a milyen az állam, tőlünk szegény emberektől nem is kölesönt, hanem ajándékot elfogadni? ajándékul életünk, munkánk, egészségünk egy jó részét!... Hiszen Zombori is ugyanazt a lélekölő rubrikázást, számítgatást végzi a hivatalban, mint akár én, akár a 4000 frt évi fizetést élvező méltóságos főnököm; hát hol az igazság, ha ugyanazt a munkát az egyik embernek tiszszerte rosszabbul fizetik meg, mint a másiknak?

És milyen szivszakadva várjuk azt az elsejét!... Hadd mondjam el csak *egy* ilyen várva-várt nap történetét.

*

Az ember javában dolgozik, mikor benyit hangoz „jóreggelt“-tel Zabravések, a mi régi szolgánk. Megjegyzem, hogy az ő köszöntése mindenkinek másnak szól: nem énnekem. Tudniillik a derék Zabravések, a ki délutáni óráiban szabómester, este pedig valamelyik „műszinkör“ jegyszedeje, megérdemel egy kis borralalót azért a fáradságos szaladgálásért, a mit az adópénztárnál végez, mikor harmincz kollegánk nyugtatóját négyfelé aláíratja és a havifizetésünket az átvételkor újra átszámllálja. Már most ezt a fáradságát valamennyiünk egy korona borralalóval hálálja meg. Ez *tizenöt forint* borralaló minden hónapban. Hagyján! de a minap megtudtuk, hogy Zabravések uram háziur lett; nem bolond szerencse révén, öröklés vagy lutri utján, hanem ezekből a borralalóinkból. Az az áldott elseje!... No, én nem vagyok ahhoz elég gazdag, hogy egy háziurat borralalóval boldogítsak: a többiek röstellék ugyan a példámat követni, de az engem nem bánt, én bizony beszünttettem a havi „koronázást“. Ezóta Zabravések mély megvetésével sujt. No de ez nem tesz szegényebbé.

Alig hogy kiosztja háziurszolgánk a fizetésünket (nekem mintegy 90 forintot), egyszeriben, mintha a földből bujtak volna elő, megtelik a hivatal mindenféle emberrel. Vastag aranylánczos, kövér eszismadia, vékonydongájú vászonkereskedő-inas, életbiztosító-társaság kékhajtókás szolgája, a sarki fűszeres gyereke, meg a jó ég tudná, még mi mindenféle figura áll elő a maga számlájával. A legtöbben ugy rendeztük be — mert aránylag még így a legkényelmesebb — hogy ilyenkor egyszerre lerázzuk a fizetnivalónkat; s még ezzel a beosztással is csak olyan nagy takarékosan szabad kiköltekeznünk, hogy az elmúlt téli fűtésért még vagy tiz forintnyi szénszámla június-juliusban is a nyakunkon van. Összevissza nem viszek haza a havi fizetésemből sokszor 40 forintot sem. Hát lehet-e ennyiből Budapesten családost, művelt embernek egy hónapig élni?

Valamikor lealázkodtam annyira, hogy bementem a princípálisomhoz és kértem: egyengesse az utját annak, hogy valami előleget kapjak, hogy legalább egy esomó pénz egyszer együtt legyen a kezemben. „Nem lehet“, volt a válasz. Azaz ha kimutatom, hogy valami nagyon költséges betegséget szen-

vedett a családom, akkor megteheti. Már én inkább azon imádkozom, hogy sem költséges, sem ingyenes betegség be ne tegye a lábát hozzánk — de ilyen áron dehogy kell a pénz!

Ugyanez a kedves főnök azt hánytá egyszer a szememre: hogy hát miért lettem családos ember, ha nem tudok gazdálkodni? . . . Volt annyi higgadt-ságom, hogy elmagyarázom neki: „Méltóságos ur, mikor az érettségi vizsgálatot letettem 19 éves koromban, akkor ismerkedtem meg egy 16 éves, nagyon szép, nagyon derék, mindenben nagyon ügyes leánnyal. Megszerettük egymást, erről az ember nem tehet; öt évig hű maradt mindegyikünk, azt sem díesekvésből mondom, mert erről sem tehetünk; és hát lehetett-e öt évi tisztességes szerelemből más, mint házasság? Aztán a 24 éves embernek még van joga emberhez méltó életet remélni; még nem tudja, hogy a hivatal semmi egyéb, mint lélekölő taposómalom. Gazdálkodni pedig, méltóságos uram, majd fogok tudni, ha egyszer lesz miből“.

*

Az a kedves elseje nem hagyja ám árván a Zombori-féle szerenesétleneket sem.

A mit mink elsején szenvedtünk el: a számlarendezést Zombori doktor már az előtte való napon elvégzi. Nem egyszer egy krajezárja sines már, mikor elsején reggel betoppan a hivatalba. Hanem ilyenkor mi végeleges tisztviselők szoktuk neki megadni a tegnapi tartozásunkat: ebből él az öreg egy hónapig.

. . . Aldott elseje! miért nem jösz kétszer havonta!?

R. H.

Képeinkhez.

A lefolyt nagy ünnepségekről csak némi halvány képet nyújt az a diszmenet, a melyet mai számunkban olvasóközönségünknek bemutatunk. A ki nem látott még ezer magyar leventét, mert annyian voltak, selyem, brokát, arany, ezüst s egyéb drágaságban, lóháton délcegen, annak hiába magyarázzuk azt a pompát, a melyet az ország a hódolat ezen ünnepén kifejtett. Maga a király, a külföld, de még mi magunk is el voltunk ragadtatva a feledhetlen képtől, a melyet a bandérium nyújtott. De beszélnek is róla az egész világ ujságai. Kítettünk magunkért. Második képünk az elhunyt Andrassy Gyula grófot mutatja be abban a diszben, a melyben mint magyar miniszterelnök 1867-ben az esztergomi érsekkel királyunkat megkoronázta. A két kép tehát az első és a huszonkilencedik koronázási ünnepélyt juttatja olvasóink eszébe, hogy azután maga elgondolkozzék arról a nagy haladásról, a melyet e két időpont között a nemzet tett.

LEVELES-SZEKRÉNY.

Allandó előfizető. Az árva rozs (Bromus inermis) tavasszal vetendő, épp úgy mint a többi fűfélék; a magszükséglet kat. holdanként 20—25 kgr. egymagában vetve; rendszeren más fűfélékkel keverten vetik. A kaszálás ideje akkor áll be, a mikor a többi fűféléknél, t. i. virágzaskor.

Budapesti piaczi árak.

Budapest, június hó 13. án.

Gabona. (Árak métermázsánként értendő.) *Buza* 79—81 kg. *tiszavidéki* 6.95 frttól 7.05 frtig, *pestvidéki* 6.95 frttól 7.05 frtig, *fehértmegyei* 6.70 frttól 7.10 frtig, *bácskai* 6.95 frttól 7.30 frtig, *bánsági* 6.85 frttól 7.05 forintig.

Rozs 70—72 kg. 6.20 frttól 6.30 frtig.

Árpa: takarmánynak 60—62 kg. 4.40 forinttól 4.70 frtig, *égetni való* 62—64 kg. 5.10 frttól 5.70 frtig, *sörfőzdei* 64—66 kg. 6.25 frttól 7.60 frtig.

Zab 39—41 kg. 6.00 frttól 6.25 frtig.

Tengeri 78—82 kg. 3.95 frttól 4.00 frtig.

Liszt ára 100 kgrként.

Sz.: 0. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8.

11.90 11.60 10.00 10.50 9.70 9.20 8.80 7.40 5.00.

Buzakorpa, finom 3.60—4.60, durva 3.50—4.10 frt zsákkal együtt.

Egyéb magvak: *vörös lóhere erdélyi*: 26—32 frt; *lucerna* 35—42 frt; *baltaczim* 9—9¹/₂ frt; *takarmány-répa* 22—25 frt; *mák* 17—18 frt; *tavaszi búkköny* 6.—6.50 forint; *bab fehér nagyszemű* 7.50—8.50 frt, — *törpe* 8.50—9.00 frt, *tarka* 6.— frt; *lencse* 7—12 frt, *borsó* 8.50—9.50 frt. *Köles* 5.20—5.30 forint, *Kendermag* 8.50—9.00 frt. *Repeze*: 8.00—9.75.

Marhavásár fizetnek páronként: *elsőrendű jármos ökörért* 330—345 frtig; *középmínőségűért* 250—300 frtig; *gyenge minőségűért* 250—290 frtig; *hízott magyar ökörért* mm.-ként élősúlyban 27—30 frtig, *hízott tarka ökörért* 26—31 frtig. *Fejős tehén*, magyar fajta 90—110 frtig, tarka 60—150 frtig darabonként. *Élő borju* 1 kgr. élősúlyért fizetnek minőség szerint 28—40 kr. *Vágott borju* 1 kgr. hussúlyért fizetnek 42—58 kr.

Juhvásár: *hízott ürü* páronként 21—26.00 frt, *feljavított juh* 10.00—15. frt, *kiverő juh* 11—14. frt.

Sertésvásár. (Köbánya.) 100 kgrkint élősúlyban, 40% és 45 kgr. levonás az életre. *Elsőrendű* 320—380 kilogr. nehéz sertésért 44—45 kr, *vidéki sertés könnyű* páronként 250 kilóig 39—42 kr.

Baromfivásár. *Lud* páronként 4.00—6.50 krig, *kaesa* 1.30—3.50 krig, *tyuk* 1.20—1.50 krig, *csirke* 50—1.30 krig, *kappan* 1.90—2.80 pulyka 3.50—5.00 krajezárig.

Takarmányvásár. *Régi széna* 2.45—2.80 frt, *muhar* 2.30—2.70 frt, *zsupszalma* 2.10—2.35 frt, *alomszalma* 1.15—1.35 frt.

Vegyesek. *Tojás* forintonként 50—55 darab. *Szalonna* 45—48 kr. *Vaj* Ia. 80—160 kr., *Ia.* 70—120 kr. *Olvasztott vaj* 60—100 kr. *Méz sárga csurgatott* 25—30 kr. *Viaszk* 1.45—1.65 kr.

Mütrágyák. *Thomas-salak* 22—25% 3.40—3.75 frt. *Kálitrágya* 20—22% 2.75—3.00 frt. *Vasgálicz* Ia. 3.40—3.75 frt, *Vasgálicz* *Ia.* 2.75—3.25 frt. *Rézagálicz* 24.—25.— frt. (100 kgrként 50 kgos Budapest.)

Magyar Mezőgazdák Szövetkezete, Budapest, Alkotmány-utca 31. Váci-körut sarok.

Több évi tapasztalat után bebizonyult, hogy a legtökéletesebb és tartósságánál fogva a legolcsóbb és legtökéletesebb permetezőgép a **Vermorel-féle**

„ECLAIR“

peronospora permetező, mely eddig minden versenynél az első díjat nyerte el.

Kizárólagos magyarországi képviselő.

Ár 21 forint csomagolással.

„Azurin“ 1 frt 25 kr. kilogrammja,

„Rézgálicz“ 26 1/2 frt métermázsánként,

„Raffaháncs“ 60 kr. kilogrammja.

Ajánlunk

legjobb minőségű és megbízható

vetőmagvakat

jutányos áron.

MAGYAR MEZŐGAZDÁK SZÖVETKEZETE.

Kwizda-féle Korneuburgi marha-táppor

több mint **40 év** óta a legtöbb istállóban használatban étvágyhiánynál, rossz emésztésnél, valamint tehénknél a tej javítása s a tejelőképesség fokozása czéljából. Egy dobozzal 70 kr., fél dobozzal 35 krajczár. Valódi csakis akkor, ha a fenti védjeggyel van ellátva. Kapható minden gyógyszerárban és drogueriarban.

Főraktár:

Kwizda Ferencz János

csász. és kir. osztr.-magyar és román királyi udvari szállító kerületi gyógyszerárban, Korneuburg, Bécs mellett.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

Nagy képes árjegyzék ingyen és bérmentve.

STOWASSER J.

hangszergyáros, csász. és kir. udvari és hadsereg szállító

BUDAPEST, II. ker. Lánchíd-utca 5.

Ajánlja saját gyártmányu fuvó-, vonó- és ütőhangszereit és azok alkatrészeit valamint kitűnő hangu czimbalmait. Községi és tüzoltói zenekarok felszereléséhez szükséges fuvóhangszerek a legjutányosabb árban és legelőnyösebb feltételek mellett szállítanak. **Mindenemű hangszerek javítása a legolcsóbb ár mellett eszközöltetnek. Régi hangszerek becsereztetnek.** Erős orgonahangu harmonikakból külön árjegyzék kérendő.

iskola hegedűk 3 frittól felfele.

Közszéki dobok

Igen érdekes regények leszállított áron.

Portómentesen megküldve 1 forint helyett **40 kr.** Nem szabad szeretnie. Irta: Bodrogi Lajos.

Az erdész ur fia.

Elbeszélés Theurriet Andretől.

A malom története.

Irta: Sudermann.

Angyal és ördög.

Irta: Mathers Helén.

Megrendelhetők lapunk kiadóhivatalában Budapest, Köztelek.

Egy csodaember kalandjai. Irta: Conan Doyle, ford. Fáy J. B.

„BELLA.“

Érdekes regény. Irta: Anna Vertua Gentile.

Mi a szerelem?

Arab regény, irta: F. Marion Crawford, fordította: Fáy J. Béla.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hirnevés háziszser ellentállt az idő megpróbálásának, mert már több mint 25 év óta megbízható, fájdalomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik köszvénynél, csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknel és az orvosok által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltetik. A valódi Horgony-Pain-Expeller gyakorta Horgony-Liniment elnevezés alatt nem titkos szer, hanem **igazi népszerű háziszser**, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni. 40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden gyógyszerárban készletben van; főraktár: **Török József** gyógyszerésznél **Budapesten**. Bevásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. **Ki nem akar megkárosodni, az minden egyes üveget „Horgony“ védjegy nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.**

Richter F. Ad. és társa, csász. és kir. udvari szállító, Rudolstadt (Thuringia).

Törleszt. kölesön földbirtokokra.

Legmagasabb kölcsön a valódi becsérték alapján 20-30 év közti időre készpénzben. Birtokos felmondhat bármikor, pénzügyintézet nem mondhat fel. Csekély kamattal tőke is törlesztetik. Lebonylítás 14 nap alatt.

Semmi előleges költség. Minden felvilágosítás díj-talan. Beküldendő csakis a telekkönyvi kivonat, kataszteriv. Konvertálás bélyeg- és illetékmentes. Czim:

Ingtatlan- és Jelzalog-Forgalmi-Intézet. Budapest, Váci-körut 39. sz. Legnagyobb Ingatlan és Jelzalog-Forgalmi-Intézet a monarchiában egyedüli, mely hatóságok és a legtekintélyesebb földbirtokosoktól ajánlva van.

Hirdetések felvételnek

a kiadóhivatalban

Budapest Üllői-út 25.

Köztelek.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalánál megrendelhető:

Honfoglaló

őseink története

(Magyarország ezredéves története).

Irta: **Alpári Lajos.**

A mű röviden és érdekesen tárgyalja Magyarország ezredéves történetét, melyet minden magyar ember, kell, hogy ismerjen. A szöveget 8 szép nagy kép díszíti.

A Független Ujság előfizetői 20 krért, nem előfizetők 25 krért rendelhetik meg.

A budapesti gyapju-aukcziók

ez idei első sorozata július hó 8-án fog megindulni. Árverési raktár gyanánt a m. kir. államvasutak dunaparti teherpályaudvarának egy helyisége szolgál. Az ezen raktárba ezimzett és szeptember hó 30-ig eladott gyapjuk után sem raktárbér, sem raktárhoz való szállítási beraktározási és mérlegelési díj nem számíttatik. Azonfelül ezen gyapjak szállítási díjkezdvevényekben is fognak részesülni.

Bejelentéseket elfogad és felvilágosításokkal szolgál

HELLER M. és Társa
Budapest, V., Erzsébet-tér 13. sz.

Kurcz Lipót és Társa

photozinkografiai műintézete

BUDAPEST, VIII., Szentkirály-utca 13.

Készít:

mindennemű nyomtatványhoz szükségelt

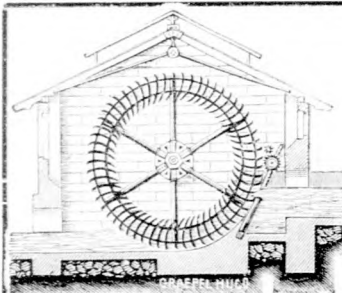
Clichéket

Chemigrafia, chromotypia, photo-, (auto)-typia, fametszet stb. útján.

Térképek, tervezetek, alaprajzok

photolithografailag legszebben és legolcsóbban sokszorosíttatnak.

Videki megrendelések pontosan és jutányosan eszközöltetnek.

Vizikerekek, turbinák, gőzgépek, gőzkazánok minden nagyságban őrlőmalmok és egyéb ipartelepek üzeméhez

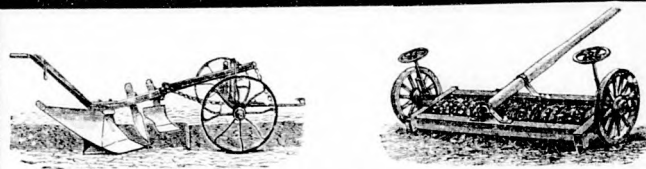
Őrlőmalmok, vámmalmok

berendezését és átalakítását a legjobb rendszer szerint elvállal

Graepel Hugó, gépgyáros

BUDAPEST, V. ker., Külső váczi-ut 46. szám.

Árjegyzék kívánatra ingyen és bérmentve.

Megjelent

és a t. gazdaközönség figyelmébe ajánljuk 1896-iki főárjegyzékünket, melyet kívánatra szívesen megküldünk. Mindenki meg fog győződni ennek áttekintése után, hogy ugy **nagy választék**, mint **olcsó árak** tekintetében **első helyen** állunk a mezőgazdasági gépipar terén.

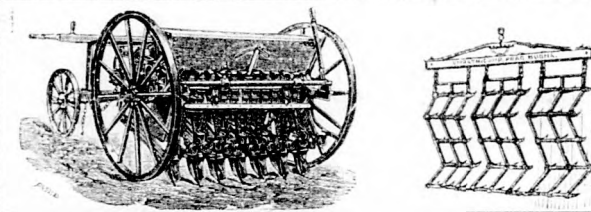
Minden szükségletnek megfelelő **egy- és többvasu ekéket, boronákat, hengereket** a legjobb kiállításban próbára is szállítunk. **Szabadalmazott egytetemes vetőgépeinkről** minden tartózkodás nélkül állíthatjuk, hogy a **jelenkor legtökéletesebb sorvetője**, mentve az utóévekben gombamódra felszaporodott „új rendszerű” vetőgépek minden hibáitól.

Hollingsworth lógereblyék, szénaforgatók, Cormick-féle fűkaszálok és aratógépek eredeti gyári áron. 133

UMRATH és TÁRSA

mezőgazdasági gépgyárosok,

Budapest, Váci-körút 60. szám.

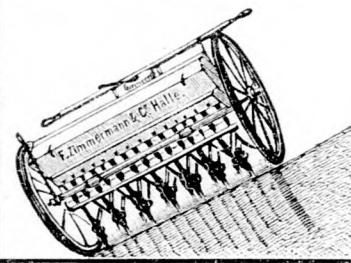

LOUIS FEDOR

nemzetközi gépcsarnoka

NYIREGYHÁZÁN.

Ajánlja felülmulthatatlan Zimmermann-féle sor- és szórvavetőgépeit, hegyes és sík talajra. Sack- és más rendszerű egy-, kettő és hárombarázdas aczélekeket, boronák, sima szeges, gyűrűs, Cambridge és Croskill hengereit. Szeeska-, répavágók legkülönbözőbb kivitelben.

Daráló-gépek, 49

petroleum-motorait,

és
lőherceséplőgépeit.

